

Nyt fra **ASSISI-KREDSSEN**

Nov 2015

nr. 88

INDHOLD:

ASSISI-KREDS DATOER

Efterårsmøde: *side 3*
Guds Moder og Himlens
Veninde

Efterårshilsen *side 5*

Om Assisi-rejsen *side 7*
efterår 2015

Br. Theodor i Roskilde *side 10*

At leve helhjertet *side 10*

Bestyrelsen *bagsiden*

- 21. november 2015
Efterårsmøde
Lisbeth Smedegaard Andersen:
”Guds moder og himlens veninde”
- 20. februar 2016
Årsmøde
- 20.-28. maj 2016
Rejse til Assisi og Padova
Henv. Gunnar Bach Pedersen
(Ingen ledige pladser)
- 16.-18. september
Weekendtur til Løgumkloster
- 30. september-8. oktober
Assisi-rejse
- 19. november
Efterårsmøde

KONTINGENT 2015

- har du betalt??

Desværre har rigtig mange af medlemmerne (ca. halvdelen) ikke betalt kontingent for 2015. Det er helt nødvendigt med disse indtægter, hvis vi skal opretholde vore aktiviteter, ikke mindst *NYT FRA ASSISI-KREDSSEN* koster meget.

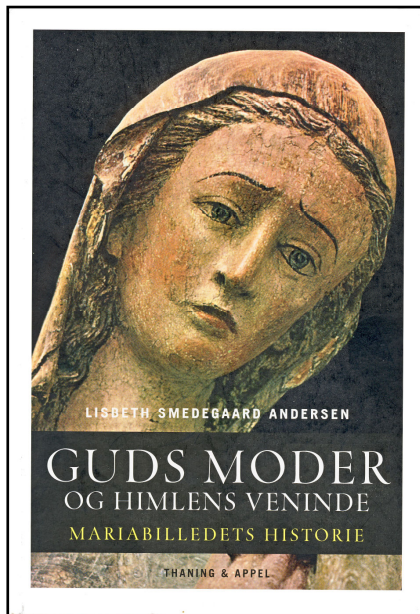
Hvis du modtager dette blad i kuvert sammen med en påmindelse indlagt, beder vi om, at du betaler dit kontingent straks.

Hvis du ikke modtager denne påmindelse, kan du have god samvittighed, så er kontingentet betalt.

Forsidebilledet: Piero della Francesca: Barmhjertighedens Madonna.

Dette billede har mange Assisi-rejsende set på museet i San Sepolcro undervejs til La Verna

Efterårsmøde 21. november

Efterårsmødet afholdes
lørdag d. 21. november i

Enghave Kirke, Sdr. Boulevard 120, Kbh V

Vi begynder kl. 11 med gudstjeneste i kirken, hvorefter der er frokost.

Vi får besøg af præsten, salmedigteren og kunstkenderen **Lisbeth Smedegaard Andersen**:

Hendes emne er:

Guds Moder og Himlens veninde

Lisbeth Smedegaard Andersen har skrevet en bog med ovennævnte titel, hvor hun indfører læseren i de teologiske og kunstneriske billeder af Maria.

(Læs mere på næste side.)

Betaling for deltagelse i efterårsmødet er 125 kr., som også dækker betaling for frokost og kaffe.

Citater fra "Guds Moder ...":

Der har været modsatrettede interesser. For kirkefædre og teologerne var det naturligvis vigtigt, at hun (= Maria) var uskyldig og udvalgt, men ligeså væsentligt var det, at hun garanterede Jesu menneskelige side - en kendsgerning, der afspejler sig i udsmykningen af S. Maria Maggiore, der nok fremhæver Maria, men først og fremmest bekræfter inkarnationens realitet. Men samtidigt gjaldt det om at holde fast på, at hun ikke var guddommeligt og slet ikke en ny gudinde. (s. 73-74)

(s 81, Tronende Gudsmoder fra Skt. Katarinaklosteret, Sinai)

Havets stjerne, Himmeldronning, Guds visdom - egentlig var hun jo bare en lille ung pige og forlovet med en håndværker. Det vidste man også godt. Ved siden af de blomstrende titler og yndige billeder går der derfor en lige linje fra Marias betegnelse af sig selv som Herrens ydmyge tjenerinde - *humilis ancilla* - frem til en billedtype, der har fået navnet *Mater humilitatis*. Det Mariabillede passer frem for noget andet til Reformationens Maria. (s. 281, indledningen til afsnittet om Reformationen og Maria)

Herved lader vi det blive for denne gang og beder Gud om en ret forståelse af dette Magnificat, så at den ikke blot må lyse og tale, men brænde og leve i legeme og sjæl. Det give os Kristus efter sin kære moder Marias forbøn og vilje. Amen. (s. 287, slutningen af Luthers fortolkning 1521 til Marias lovsang)

... naar Maria glemmes,
Hvor Jesus nævnes end,
Da Hjærtet overstemmes
Af Hjernesvind hos Mænd.
(side 16, citat af Grundtvig 1842)

Lisbeth Smedegaard Andersen:
GUDS MODER OG
HIMLENS VENINDE
Mariabilledets historie
Thanning og Appel 2008
ISBN 978-87-413-0009-2

Efterårshilsen 2015

Vores gamle digter H.C. Andersen er kendt for udsagnet "*At rejse er at leve*". Jeg tror at alle rejsedeltagere kan give ham ret i dette - at rejse er lifligt. Jeg vil dog tilføje: *en tid*. Rejsen er et afbræk i den daglige rutine med arbejde, husholdning, pligter. I Assisi-Kredsen kender vi også til rejser, og somme tider har vi betegnet dem som 'rejsende retræter'. En retræte er en afgrænset tilbagetrækning fra hverdagen; i kirken kendes retræten i mange forskellige afskyninger, nok mest

i ordenslivet, hvor retræten er et tilbagevendende fænomen, som enhver ordenssøster eller -broder kender.

Vore 'rejsende retræter' er jo ikke stille retræter, men vi erfarer dog en lettelse ved ikke at skulle forholde os til den overvældende strøm af nyheder fra hele verden, som vi hver dag hjemme bombarderes med gennem aviser og radio og tv. Derimod oplever vi nye omgivelser, Assisi under Monte Subasio, en anden

kultur, mad, et andet sprog, hvor vi er ansvarsfri. Hvert år i verden og i vort land har sine store problemer, som vi som medborgere og politiske væsener har andel i - i år har det store emne jo været flygtningestrømmen til Europa. Selv om man kun har ansvar så langt, som man har magt, så forhindrer det ikke, at man kan føle sig magtesløs og modløs over for disse store problemer. På rejsen er denne belastning for en tid lagt bag os, vi kan bare leve glad og frit. Ved hjemkomst fra rejsen er det ofte overvældende at lukke op for radio eller tv med gamle og nye skandaler, politiske stridigheder, katastrofer og statistikker. Man kunne undertiden næsten føle sig fristet til at gå i kloster, så denne rejseglyde og frihed kunne vare ved.

Men ... den går ikke. Et liv som søster eller broder i et klosterfællesskab er ikke, og kan aldrig være en flugt, et fravalg, en negation. Det er et bevidst og velunderbygget tilvalg, en position, som man vil bruge sit liv på. Jeg har erfaret at mange i vores rejsegruppe, som har boet i vort foretrukne kloster hos Alcantarine-søstrene i Assisi, har glædet sig over at se den glæde og det fællesskab, som søstre og novicer udstråler - glæde og fællesskab kan dårligt skjules og kan vist ikke hykles.

Vi kan ikke alle gøre alt, hvert menneske har sit liv, sin sammenhæng, sit kald, sine forpligtelser - en arbejdsfordeling, hvor enhver bidrager til helheden. Derfor har jeg også altid været glad for at tænke på de mennesker, der f.eks. som Klarisserne i Santa Chiara har påtaget sig den opgave

at holde bønnen i gang - også for os, for alle de mennesker der ikke selv har tid til at bede, eller glemmer det, eller ikke kender det.

Dette nummer af *Nyt fra ASSISI-KREDSSEN* er det sidste i dette år. Tak for endnu et dejligt år med gode møder og rejser og kontakter i årets løb. Glædelig Alle Helgen, Advent og Jul, og på gensyn i det nye år.

Pace e bene,
fred og alt godt,

Frederik Hjerrild
fmd.

Assisi-rejse Oktober 2015

af Karen Zeeberg Skou

Det var dejligt vejr, da vi om morgenen d. 2. oktober begyndte vores tur til Assisi. Hovedparten af deltagerne havde været med på turen før; vi nye deltagere var spændte på, hvilke oplevelser vi ville få på denne tur.

En meget oplagt turleder kunne straks spotte, at man var ny deltager (en rigtig god fornemmelse) og bortførte kufferten til indcheckning, nemmere kunne det ikke være, og alle fik hilst på hinanden med det samme og fik en sludder i flyet.

Efter ankomst og indkvartering blev aftenmiddagen serveret. Det viste sig, at der

den aften var koncert (Petite Messe Solennelle di Gioachino Rossini) i San Francesco basilikaen, og med meget raske skridt kunne vi lige akkurat nå at deltage, de tre af os, der havde ønske herom. En morsom introduktion for mig at følges med to stedkendte, der i ilfart førte os til "Underkirken" gennem stejle gader i Assisi, og hvor jeg ikke ville have haft en chance for at nå frem i tide i denne aldeles ukendte by. Det var meget smuk musik, jeg nød at lytte til, mens jeg under koncerten også kunne nyde synet af det flotte kirkerum. Tænk allerede den første dag at få sådan en oplevelse. Dertil hørte endvidere, at

man skulle lave en speciel aftale med vores guide Susanne, da vi holdt hende vågen, indtil vi ringede på for at blive lukket ind på klosteret: klokken ville blive mere end 22.30, før vi nåede hjem, den tid hvortil søstre venligt passede portdøren.

Lørdag formiddag: Vi får en rundvisning af broder Theodor, der fortæller fra sin meget interessante og righoldige viden om Basilica di San Francesco og om Frans af Assisi, men lyden gennem de udelte apparater forsvinder meget ofte, og desværre bliver oplevelsen ikke optimal. Apparaterne bliver udskiftet til næste år, får vi at vide, - så må vi jo komme igen. Om eftermiddagen er der rundvisning i byen, og søndag den 4. oktober oplever vi fejringen af Frans, og alle opnår at få en olivengren i Overkirken, efter at Frederik har fortalt os om, hvorledes vi skal sørge for at komme

lige efter processionen ind i kirken. Frederiks studie af italienernes formåen til at komme foran andre giver pote.

Spadsereturen til San Damiano (der på Frans' tid var en lille faldefærdig kirke) er dejlig, og vi smager på en rå oliven, det var ikke rart; godt man forarbejder dem, så de bliver anderledes velsmagende. Søster Clara kommer til at bo her og kommer aldrig udenfor klosterets mure (Clarisserne). Da vi senere deltog i vesper i Basilica di Santa Chiara, viste søstre sig ikke under hele messen, det var en hel ny og underlig oplevelse.

De to bjergture var fine oplevelser, det høje Monte Subasio, hvor der ved klostret Eremo Carceri blev sunget "Syng lovsang hele verden" af deltagerne. Det lød helt vidunderligt på dette meget stille sted i skoven.

La Verna var ligeså fredfyldt. Vi startede La Verna turen med tordenbyge, men da vi nærmede os bjerget, var skoven solbelyst i de skønneste efterårsfarver. Der blev blandt deltagerne talt meget om det kolde La Verna kloster, men det viste sig, at der var sat varme på værelserne, det var ganske rart.

Francesco overnattede i grotter og begge steder var helt anderledes på hans tid. Klostrene bestod kun af hytter og grotter. Bygningerne er for de flestes vedkommende kommet til senere. Det må have været meget arbejdskrævende at bygge klostre på så afsides liggende steder, for La Vernas vedkommende på toppen af en meget stejl lodret klippe. Imponerende.

En anden pudsighed blev mig fortalt senere, og den er som følger:

Den lange overdækkede gang med malerier over Francescos liv var før overbroderet med folks navne. Disse blev så fjernet og et ganske lille bitte skilt opsat ved nedgangen til hans grotte, hvorpå der står:

Hvis du tror, så bed!

Hvis du ikke tror, så beundr!

Hvis du er dum, så skriv dit navn på muren!

Og det virker!

Jeg må også nævne vores anden gåtur til Basilica di Santa Maria degli Angeli. Fire km fra Assisi gik Francesco til den den-

gang ganske lille kirke, Portiuncula, som heldigvis er bevaret inde i den nu store kirke. Man har anlagt en flisebelagt gåsti fra byen ned til kirken, og ved donation kunne man efter jordskælvet 1997 købe en flise og få indgraveret sit navn i den. Nogle navne er ikke så tydelige mere, andre er. Assisi-Kredsen har købt en flise og således har Frederik og hans kone også en flise, de har besøgt Assisi igennem rigtig mange år. Bussen kan benyttes på tilbagevejen, og jeg, som ikke er vant til at færdes i en bjergby, ville ikke have tænkt over, hvor behageligt det er at køre med til det højtbeliggende stoppested, således at jeg gik nedad i byen på udturen, såvel som på hjemturen. Ganske behageligt.

Sidste aften var der fest i klosteret, mange af deltagerne havde rigtig flotte sangstemmer, og sang for søstre, Eva sang virkelig ganske utrolig smukt, det var en stor oplevelse. Søstre sang for os og spillede, og broder Theodor slog sig løs og var ganske god på tromme. Alle var med til en fælles folkedans.

Alle de historiske oplysninger kendes mange af deltagerne, så de er bevidst udeladt.

På grund af et færdselsuheld på motorvejen blev hjemturen - må jeg sige - lidt presset. Susanne havde helt styr på situationen, og styrede den perfekt. Susanne havde sørget for, at vi kom hurtigt gennem veltillrettelagt indcheckning, og vi strøg gennem sikkerhedskontrollen.

Tak for en dejlig tur fra
Karen Zeeberg Skou.

Fundet på nettet af interesse for kredsens medlemmer:

FYRAFTENSMØDE i Roskilde Domkirke

Domkirkestræde 10
4000 Roskilde

11. nov. kl. 16 - 18

Broder Theodor vil fortælle om, hvad der fik et dansk folkekirkemedlem til at konvertere til den katolske kirke og bosætte sig i Assisi.

Broder Theodor kendes af mange, fra sin tid i Sct. Laurentii Kirke i Roskilde. (Og gennem Assisi-Kredsen!)

Ny bog om Frans af Assisi anbefales til alle, der ønsker et mere helhjertet liv.
af Kirsten Krog

SPIRITUALITET Hvis man med Unitas forlags nyudgivelse ”At leve helhjertet” af Ted Harris og Carolina Johansson regner med at have fået endnu en biografi om Frans af Assisi, bliver man skuffet. Trods det at Frans af Assisis liv er omdrejningspunktet i bogen, er den langt mere en vejledning i, hvordan man kan leve et enkelt og helhjertet liv – men altså netop ud fra Frans af Assisis eksempel.

Bogen er bygget op omkring et skelet af faktuelle nedslag i Frans’ liv. Dette skelet er iklædt mere fiktive, fabulerende passager, hvor forfatterne tager fantasien i brug i deres fremstilling af, hvem Frans var, og hvad han tænkte. Men disse Frans-afsnit er altså kun rammen for det egentlige formål med bogen, nemlig gennem hans liv at være en vejledning til os i dag om, hvordan vore liv kan blive mere hele gennem enkelthed, ydmyghed og samhørighed.

Sproget i bogen er levende, flydende og letlæst, men kammer dog i begyndelsen af bogen nogle enkelte gange over i en for ”snakkende”, mundtlig stil, når der for eksempel står ”Ja, *det der* frø inde i ham ...” (s. 36) eller ”Men nu siger *den der* stemme fra” (s. 44).

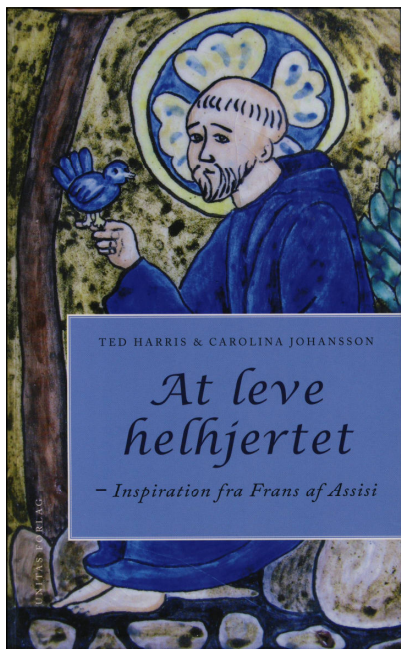
Selvom bogen har en kristen vinkel på det at leve helhjertet, har den en tendens til ind imellem at blive mere almen religiøs. Dette er både dens styrke og dens svaghed. Styrken er, at den med sit almene religiøse præg kan nå længere ud, men dog trods alt har sit afsæt i kristendommen, både med

Endnu en biografi om Frans af Assisi?

dens fokus på Frans af Assisi, og fordi dens forfattere har denne indfaldsvinkel. Svagheden er, at den har en tendens at falde i synkretismens fælde. Det sker blandt andet i et længere afsnit, som er en definition af Gud (s. 83-86), hvor der godt nok sker en progression fra billedet af gud som et mere åndeligt begreb til Gud som en person, vi kan have en relation til, men hvor skridtet til at tale om den kristne Gud, som vi ikke kan komme til uden gennem hans søn, Jesus, aldrig tages. Det samme ses i et af de sidste kapitler, hvor dialogen helt overtager missionens plads (jf. s. 163-175).

Alligevel har ”At leve helhjertet” også en pointe for os som kristne i en tid, hvor forbrugsmentaliteten og forsikringstyraniet også har sat sit præg langt ind i kristne kredse. Forfatterne har en klar pointe, når de for eksempel med udgangspunkt i Frans’ frivillige valg af fattigdommen skriver: ”Vi forsikrer os. I det små. I det store. Vi omgiver os med så stort et sikkerhedsnet, at vi til sidst næsten bliver kvalt. Der er sikkerhedssystemer og alarmsystemer, livsforsikringer og helbredsundersøgelser. Vores behov for at kontrollere andre fører til, at relationer går i baglås. Vi kan stille os selv spørgsmålet: Kan man forsikre sig mod livet? [...] Livet kan ikke kontrolleres, det sker bare med os. Det er, når vi slipper denne kontrol, at livet kan begynde” (s.142f.).

Med sine helt klare og aktuelle pointer er ”At leve helhjertet” helt sikkert en bog, som på en god måde rokker ved vore ureflekterede og tryghedssøgende liv og kan derfor anbefales til alle, der ønsker et mere helhjertet liv.

Ted Harris og Caroline Johansson :
”At leve helhjertet.

– **Inspiration fra Frans af Assisi**
Unitas Forlag, 206 sider. Kr. 198, -

Fra Katolsk Orientering nr. 1. 2015

Assisi-Kredsen
Marianne Plum
Teglværksgade 3,1.th.
DK-2100 København Ø

Returneres ved varig adresseændring

BESTYRELSEN

Frederik Hjerrild, formand
Dirch Passers Allé 17, 3.th.,
2000 Frederiksberg
tlf 61 79 50 55
frederikhjerrild@gmail.com

Marianne Plum, sekretær
Teglværksgade 3,1.th, 2100 Kbh Ø
tlf 20 28 25 03
plum@assisi-kredsen.dk

Marianne Hansson, kasserer
Læsøvej 4, 4500 Nykøbing Sj.
tlf 20 77 78 53 - majak@nyka.dk
Bank: reg. nr 3186 konto: 225 19 49

Gunnar Bach Pedersen
Bjerggården 20, 4.tv., 2635 Ishøj
tlf 23 60 82 70
gbp@assisi-kredsen.dk

Eva Rungwald
Løvevej 10, 2610 Rødovre
tlf 36 41 33 96 ditrung@privat.dk

Gert Ryom-Hansen
Vennemindevej 2, 2.th., 2100 Kbh Ø
tlf 61 46 73 70
gertryomhansen@gmail.com

Blanka Langsted
Roskildevej 94, 5.tv.,
2000 Frederiksberg
tlf 38 79 89 82 / 20 98 97 55
langsted@uppsalahus.dk

Johan Petersen
Kulsviervej 95 B, 2800 Lyngby
tlf 28 71 94 15
johanaapetersen@gmail.com

Susanne Gram Larsen
Mathilde Parken 5, st.th., 3400 Hillerød
tlf. 48 26 23 89
sglarsen@mail.dk

NYT FRA ASSISI-KREDSEN

redigeres af
Marianne Plum (ansv) og Gunnar Bach Pedersen

Assisi-Kredsen på Internet: www.assisi-kredsen.dk

Nyt fra Assisi-Kredsen
ISSN 1395-8798